

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்- 314)

Mar (1) / 2020

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்5
3. தத்வ த்ரயம்.....7
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....10
5. சது: ச்லோகீ (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....13

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி - 134)

17. உபாய அபாய முக்தஸ்ய வர்த்தமாநஸ்ய மத்யத:

நரஸ்ய புத்திர் தெளர்பல்யாத் உபாயாந்தரமிஷ்யதே

பொருள் - ஒரு சிலருக்கு உள்ள குறைந்த அளவு புத்தி காரணமாக அவர்கள் மோசஷத்திற்கான உபாயத்தையும் கைக்கொள்ளாமல், அதற்குத் தடையாக ஏதும் இல்லாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேறு உபாயத்தைக் கைக்கொள்வதே சிறப்பாகும்.

18. அத: பரம் ஸதாசாரம் ப்ரோச்யமாநம் நிபோத மே

ஆசம்ஸாந: ஸமுதிஷ்டேத் ஸர்வபூத ஸுகோதயம்

பொருள் - இனி நான் சரணம் புகுந்த ஒருவனுடைய ஒழுக்கங்களைக் குறித்து உரைக்கக் கேட்பாயாக. அவன் ஒவ்வொரு நாளும் அனைத்து உயிர்களுக்கும் ஆனந்தம் உண்டாகவேண்டும் என்னும் எண்ணத்துடன் விழித்து எழவேண்டும்.

19. பவந்து ஸர்வபூதாநி ஸாத்விசே விமலே பதி

பஜந்தாம் ஸ்ரீபதிம் சாச்வத்விசந்து பரமம் பதம்

20. இத்யாசாச்ய ப்ரியம் ஸம்யக்பூதேப்யோ மநஸா கிரா

சரீரசோதநம் க்ருத்வா தர்மசாஸ்த்ர விதாநத:

21. செளசம் ச விதிவத் க்ருத்வா பக்ஷயேத்ருந்ததாவநம்

அதாசம்ய விதாநேந பவித்ரை: சாஸ்த்ரசோதிதை:

22. ப்லாவயித்வாப்யுபாஸீத ஸந்த்யாம் த்ரைலோக்ய பாவநீம்

மந்மயீ த்ரிவிதா சக்தி: ஸூர்ய ஸோம அக்நி ரூபிணீ

பொருள் – அனைவரும் நலமாக இருக்கவேண்டும் என்று சிந்திப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், “அனைத்து உயிர்களும் ஸத்வகுணத்தில் நிலைக்கவேண்டும். அவர்கள் எப்போதும் மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனை வணங்கவேண்டும். இதன் விளைவாக அவர்கள் மஹாவிஷ்ணுவின் உயர்ந்த இடத்தை அடையவேண்டும்”, என்று உச்சரிக்கவேண்டும். தர்மசாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டபடி அவன் தனது சரீரத்தைத் தூய்மையாக்க வேண்டும். தன்னை முழுவதுமாகத் தூய்மைபடுத்திக் கொண்டவுடன், பற்களைத் துலக்கவேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து சாஸ்த்ரங்களில் தூய்மை செய்யும் முறையைக் குறித்து உரைக்கப்பட்டபடி வாயைத் தூய்மையாக்க வேண்டும் (ஆசமனம்). தொடர்ந்து ஸந்த்யை மூலம் மூன்று லோகங்களையும் தூய்மையாக்க வேண்டும்; இது சூரியன், அக்னி, ஸோமன் ஆகிய மூன்று வடிவில் காணப்படும் எனது சக்தியே ஆகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸுர்யோதயம்

(பகுதி - 1)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸங்கல்ப ஸுர்யோதயம்

ஓர் அறிமுகம்

ஸங்கல்ப ஸுர்யோதயம் என்பது ஸ்வாமி தேசிகன் இயற்றிய ஒரு நாடகம் ஆகும். இது பத்து காட்சிகள் கொண்டதாகும். ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றபடி உள்ளவர்கள், எவ்விதம் அதனை விடுத்து, மோக்ஷம் பெறுவது என்பதை உணர்த்துவதே இந்த நாடகத்தின் மையக்கருத்தாகும். இந்த நாடகத்தில் இரண்டு அரசு கதாபாத்திரங்கள் உள்ளனர். அவர்கள் விவேகன் என்றும், மஹாமோஹன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள். பெயருக்கு ஏற்றாப்போல விவேகனும் அவனுடைய பரிவாரங்களும், ஜீவாத்மாக்களைக் காப்பாற்றி, அவர்களுக்கான புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தைப் பெற்றுத் தருவதையே தங்கள் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர். மஹாமோஹனும் அவனுடைய பரிவாரங்களும், ஜீவாத்மாக்களை ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கும்படியாகச் செய்து, அவர்கள் தங்களுடைய புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அடையாமல் தடுப்பதையே தங்கள் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர்.

கதாபாத்திரங்கள்

விவேகன் அணியினர்

விவேகன் – அரசன் (நல்லது தீயதை பிரித்து அறியக்கூடிய ஞானம்)
ஸுமதி – விவேகனின் மனைவி (சரியான புத்தி)
ஸமன், தமன், ஸ்வாத்யாயன், தோஷன் – விவேகனுடைய மந்திரிகள்
வ்யவஸாயன் – விவேகனின் சேனாதிபதி (ஜீவாத்மாக்களின் முயற்சி)
தர்க்கன் – விவேகனின் தேரோட்டி
ஸம்ஸ்காரன் – விவேகனின் சில்பி
அனுபவன் – ஸம்ஸ்காரத்தின் தந்தை
ஸங்கல்பன் – பகவானுடைய பரிவாரம்
விஷ்ணுபக்தி – பகவானுடைய பரிவாரம்
ஸித்தாந்தி – ஆசார்யன் (பகவத் இராமாநுசர்)
வாதம் – சிஷ்யன் (ஸ்வாமி தேசிகள்)
நாரதன், தும்புரு
மைத்ரி, கருணை, முதிதா – ஸுமதியின் தோழிகள்
க்ஷாந்தி, விரக்தி, ஜுகுப்ஸை, திதிசை, துஷ்டி – ஸுமதியின் பணிப்பெண்கள்

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 10)

14. ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் நின்றும் உத்க்ரமித்துப் போவது வருவதாமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, ஆத்மா அணுவாகக் கடவது.

அவதாரிகை - அதுக்கு உத்தரமருளிச் செய்கிறார் (ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில் நின்றும்மென்று தொடங்கி).

விளக்கம் - அதற்கான விடையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, “ஹ்ருதிஹ்யேவாயமாத்மா” என்று ஹ்ருதய ஸ்திதியையும், “தேந ப்ரத்யோதேநைஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோவா மூர்த்நோவா அந்யேப்யோவா சரீர தேசேப்ய:” என்று உத்க்ரமணத்தையும், “யே வை கேசாஸ்மால் லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி” என்று கமநத்தையும், “தஸ்மால் லோகாத் புநரேத்யஸ்மை லோகாய கர்மணே” என்று ஆகமநத்தையும், நிர்தோஷ ப்ரமாணமான வேதாந்த சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே அணுவாகக் கடவதென்கை. விபுவாகில் இவையொன்றும் கூடாதிநே. ஸூத்ரகாரருமாத்மாவினுடைய வணுத்வம் ஸாதிக்கிறவளவில், “உத்க்ராந்தி கத்யாகதீநாம்” என்று இவற்றாலேயிநே முந்துற ஸாதித்தது. “ஏஷோணுராதமா சேதஸா வேதிதவ்ய:”, “வாலாக்ர சதபாகஸ்ய ச ததா கல்பிதஸ்ய ச, பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேய:”, “ஆராக்ர மாத்ரோ ஹ்யவரோபி த்ருஷ்ட” “ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தைக லக்ஷணம், த்ரஸரேணு

ப்ரமாணாஸ்தே ரச்மி கோடி விபூஷிதா” இத்யாதி ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாலும் ஆத்மாவினுடைய அணுத்வம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்.

விளக்கம் – ப்ர. (3-6) - ஹ்ருதி ஹி அயமாத்மா – இதயத்தில் ஆத்மா உள்ளது - என்று ஆத்மாவின் இருப்பு என்பதை இதயத்தில் உள்ளதாக உரைத்து, ப்ரு. (4-4-2) – தேந ப்ரத்யோதேந ஏஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி சக்ஷுஷோ வா மூர்த்நோ வா அந்யேப்யோ வா சரீர தேசேப்ய: - இறக்கும்போது இதயத்தின் உட்பகுதியில் உண்டாகும் ஒளியின் உதவியுடன் இந்த ஆத்மா கண் மூலமாகவோ, தலை வழியாகவோ, அல்லது சரீரத்தின் மற்ற பகுதிகள் வழியாகவோ வெளியே கிளம்புகிறான் - என்பதாக ஆத்மா வெளிக்கிளம்புவதை உரைத்து, கௌஷீ. (1-2) – யே வை கே ச அஸ்மாத் லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸம் ஏவ தே ஸர்வே கச்சந்தி – இங்ருந்து புறப்படும் அனைத்து ஆத்மாக்களும் சந்த்ரமண்டலத்தையே அடைகின்றன - என்று ஆத்மா மேலே செல்வதையும், ப்ரு. (4-4-6) - தஸ்மாத் லோகாத் புந்ரேதி அஸ்மை லோகாய கர்மணே – அந்த லோகத்திலிருந்து கர்மம் இயற்றுவதற்காக மீண்டும் இங்கு வருகிறான் – என்று ஆத்மா மீண்டும் இறங்கி வருவதையும், எந்தவிதமான தோஷமும் இல்லாத ப்ரமாணமாகிய வேதாந்த சாஸ்த்ரம் கூறுவதால், “ஆத்மா அணு அளவே ஆகும்” என்று கருத்து. ஆத்மாவானது விபு என்பதால், இவை எதுவும் பொருந்தாது. ப்ரஹ்மஸூத்ரகாரரும் ஆத்மாவின் அணு அளவு குறித்து உரைக்கும்போது, ப்ர. ஸூ. (2-3-20) - உத்க்ராந்தி கதி ஆகதீநாம் - சரீரத்திலிருந்து வெளிக்கிளம்புதல், நகர்தல், மீண்டும் திரும்புதல் ஆகியவை கூறப்படுவதால் (விபு அல்லன்) என்று உரைத்தார். மேலும் முண். (3-1-9) - ஏஷ அணு: ஆத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய: - அத்தகைய அணு அளவுள்ள ஜீவாத்மா – என்றும், ச்வே. (5-9) – வாலாக்ர சத பாகஸ்ய சததா கல்பிதஸ்ய ச | பாகோ ஜீவ: ஸ விஜ்ஞேய: - நெல் நுனியின் நூறில் ஒரு பங்கை எடுத்து, அதனை நூறு பாகமாக வெட்டினால், அதில் ஒரு பாகமே ஜீவனுடைய அளவு என்று அறியவேண்டும் – என்றும், ச்வே. (5-8) – ஆராக்ரமாத்ர: ஹி அவரோபி த்ருஷ்ட: - சாட்டை நுனியில் உள்ள முள் போன்று நுண்ணியவன் – என்றும், ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தைக லக்ஷணம், த்ரஸ்ரேணு ப்ரமாணாஸ்தே ரச்மி கோடி விபூஷிதா – அணு அளவே உள்ளது; ஞானமயமானது; முன்று அணுக்கள் சேர்ந்த அளவுள்ள துகளாக நின்று,

கோடிக்கணக்கான ஒளியுடன் ப்ரகாசிக்கிறது - என்றும் உள்ளது போன்ற பல ச்ருதி ஸ்ம்ருதி வாக்கியங்களாலும், ஆத்மாவின் அணுவாக உள்ள தன்மையானது நன்கு உறுதியாக்கப்பட்டது.

15. அணுவாய், ஹ்ருதயத்தளவிலே நிற்குமாகில் சரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கிறபடியென்னென்னில்.

அவதாரிகை - இப்படியிருக்குமாகில் ஸர்வ சரீர வ்யாபியான ஸுகதுக்காநுபவம் கூடும்படியெங்ஙனே யென்கிற சங்கையை யநுவதிக்கிறார் (அணுவாய்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - இவ்விதம் உள்ளபோது, சரீரம் முழுவதும் பரவி நிற்கும் சுகம் மற்றும் துக்கத்தை ஆத்மா அனுபவிப்பது என்பது என்ற கேள்விக்கு விடை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது அணுபரிமாணமாய் ஹ்ருதய ப்ரதேசமாத்ரத்திலே நின்று விடுமாகில் “பாதே மே வேதநா சிரஸி மே வேதநா, பாதே மே ஸுகம் சிரஸி மே ஸுகம்” என்று ஆபாதசூடம் சரீரமெங்குமொக்க ஸுகதுக்கங்களை புஜிக்கிறபடியெங்ஙனே யென்னில் என்கை.

விளக்கம் - அணு அளவேயாக இருந்து, இதயத்தில் மட்டுமே நின்றுவிடுகிறது என்றால், “பாதே மே வேதநா சிரஸி மே வேதநா, பாதே மே ஸுகம் சிரஸி மே ஸுகம் - எனது கால்கள் வலிக்கிறது, எனது தலை வலிக்கிறது. எனது கால்கள் ஸுகமாக உள்ளன, எனது தலை ஸுகமாக உள்ளது” என்பதற்கு ஏற்ப, கால் தொடங்கி தலை முடிய உள்ள சுகதுக்கங்களை நாம் உணர்வது எப்படிப் பொருந்துகிறது என்ற கேள்வி எழுகிறது.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 279)

4-5-7 என்றுமொன்றாகி ஒத்தாரும் மிக்காரும் தன்தனக்கு

இன்றி நின்றானை எல்லாவுலகும் உடையான் தன்னை

குன்றமொன்றால் மழை காத்த பிரானைச் சொல்மாலைகள்

நன்று சூட்டும் விதியெய்தினம் என்ன குறை நமக்கே

பொருள் - வ்யூஹம், விபவம் என்ற வேறுபாடு இன்றி அனைத்து நிலைகளிலும்
ஒரே போன்று காணப்பட்டு, தனக்கு ஒத்தாரும் மிக்காரும் இல்லை என்பது மட்டும்
அல்லாமல் தன்னுடைய எல்லையில்லாத ஸௌலப்யம் முதலான திருக்கல்யாண
குணங்கள் விஷயத்தில் அவ்விதம் யாரும் இல்லாமல் உள்ளவன்; அனைத்து
போகங்களையும் தனது அடிமையாகவும் உடைமையாகவும் கொண்டவன்;
இந்தரன் பெய்வித்த மழையிலிருந்து அனைவரையும் தனது கண்ணால் கண்ட ஒரு
மலையை எடுத்துக் காப்பாற்றியவன்; இப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரனுக்கு
ஏற்றபடியான சொல்மாலைகளைத் தொடுத்து நன்றாகச் சூட்டும்படியாக ஒரு
பாக்கியம் கிட்டப்பெற்றோம். நமக்கு என்ன குறை உள்ளது?

அவதாரிகை - “அரியதுண்டோ எனக்கு என்கிற இப்பூர்த்தி உமக்கு எத்தாலே
வந்தது?” என்ன; “பகவத் க்ருபையாலே வந்தது” என்கிறார்.

விளக்கம் – ஸர்வேச்வரன் ஆழ்வாரிடம், “கடந்த பாசுரத்தில், இனியும் புதிதாகக் கிடைக்க வேண்டியது எனக்கு வேறு ஏதேனும் உண்டோ என்று கேட்டீர். இப்படிப்பட்ட பரிபூர்ணமான நிலை உமக்கு எப்படி வந்தது?”, என்றான். இதற்கு ஆழ்வார், “பகவத் க்ருபை மூலமாக வந்தது”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (என்றும்) எல்லாக்காலமும். (ஒன்றாகி ஒத்தாரும் மிக்கார்களும்) எல்லாங்கூடின ஸமுதாயத்துக்கு ஒப்பில்லாமையேயன்றிக்கே, ஓரோவகைக்கும் ஓர் ஒப்பு இன்றிக்கேயிருக்கும்; “ந தத் ஸமச்ச” என்கிறபடியே, ஒரு ப்ரகாராந்வயியாய்க் கொண்டு ஸமராயும் அதிகராயுமிருப்பார். (தன் தனக்கு இன்றி நின்றானை) எம்பெருமானார் தெற்கே எழுந்தருளின நாளிலே ஆளவந்தார் மகனார் சொட்டைநம்பி ப்ரஸாதித்த வார்த்தை, “தன் தனக்கு என்றது, தானான தனக்கு என்றபடி. ஒரு வகைக்கு ஒப்பின்றிக்கேயிருக்கிறது பரத்வத்தில்ல; ‘ஆத்மநம் மாநுஷம் மந்யே’ என்கிறபடியே அவதரித்து மனிச்சு எறிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற நிலையிலே” என்றாராம்.

விளக்கம் - (என்றும்) - அனைத்து காலங்களிலும். (ஒன்றாகி ஒத்தாரும் மிக்கார்களும்) - அனைத்தும் ஒன்றாகச் சேர்ந்த அவனுடைய அழகுக்கு மட்டுமே அல்லாமல், தனித்தனியாக உள்ள ஒவ்வொரு வகையான குணங்களுக்கும் எந்தவிதமான ஒப்புமையும், இன்றி உள்ளான். ச்வேதாச்வதர உபநிஷத்தில் - ந தத் ஸமச்ச - அவனுக்கு ஸமமானவர்கள் இல்லை - என்பதற்கு ஏற்ப, ஒவ்வொருவிதமாக எடுத்துக் கொண்டாலும், அனைத்தைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே உள்ளான். அல்லது சமமாகவும் அதிகமாகவும் இல்லாமல் உள்ளான். (தன் தனக்கு இன்றி நின்றானை) - இதற்கு ஸ்வாமி ஆளவந்தார் மகனார் சொட்டைநம்பி அருளிச்செய்தது என்னவென்றால், “தன் தனக்கு” என்றால் “தானாக தனக்கு” என்று பொருள்; அதாவது அவனுடைய பரத்வத்தில் யாரும் ஒப்பில்லை என்பது இங்கு கூறப்படவில்லை; இராமாயணம் யுத்தகாண்டம் (120-11) - ஆத்மநம் மாநுஷம் மந்யே - நான் என்னை மனிதனாகவே எண்ணுகிறேன் - என்பதற்கு ஏற்ப, ஒரு மனிதத்தன்மையுடன் அவதரித்தபோது, அந்த நிலையில்

இவனைக் காட்டிலும் மிக்கவர் யாரும் இல்லை என்பதே கூறப்பட்டது, என்பதாகும்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

சது: ச்லோகீ

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச் செய்த

வ்யாக்யானம்

மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்

(பகுதி - 25)

நடாதார் அம்மாள் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானிடம், “ஐகத்தாரணமாக உள்ள தன்மையில் பெரியபிராட்டிக்கு ஸம்பந்தம் உள்ளதோ?”, என்று கேட்டார். அதற்குப் பிள்ளான், “இவ்விதம் ஏன் கேட்கவேண்டும்? இந்தக் கருத்தில் சந்தேகம் ஏன்? ஆவாய்யாம் கர்மாணி கர்த்தவ்யாநி ப்ரஜா: ச உத்பாதயிதவ்யா: - நம் இருவராலும் கர்மங்கள் செய்யப்படவேண்டும், ப்ரஜைகள் உற்பத்தி ஆகவேண்டும் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப அல்லவோ உள்ளனர்? அவனுடைய அனைத்து தர்மங்களிலும் இவள் அவனுக்குத் துணை நிற்கிறாள் அல்லவோ?”, என்றார்.

இப்படியாக ச்ருதிகள், ஸ்ம்ருதிகள், ஆழ்வார் பாசரங்கள், இவற்றைப் பின்பற்றிய ஆசார்யர்களுடைய துதிகள் போன்ற பலவற்றாலும் கூறப்பட்டது இதுவே ஆகும் : ஈசுவரன், “தத் ஐக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி - “நான் பலவாகக் கடவேன்” என்று அது ஸங்கல்பித்தது - என்றுள்ள ப்ரமாணத்திற்கு ஏற்ப ஸ்ருஷ்டிக்கான நேரத்தைப் பார்த்தருளியது. அப்போது, “ஈக்ஷத் த்வத் கருணா நிரீக்ஷண ஸுதாஸந்துக்ஷணாத் ரக்ஷ்யதே” என்பதற்கு ஏற்ப அவனுடைய கடாக்ஷத்திற்கு ஏற்றபடி, கருணை என்னும் நீர் நிரம்பி பரிபூர்ணமாக உள்ள உனது கடாக்ஷம் மூலமாக அல்லவோ அந்த ஐகத்தானது காப்பாற்றப்படுகிறது? (நஷ்டம் ப்ராக் ததலாபத:) அமிர்தப் பொழிவாக உள்ள அத்தகைய கடாக்ஷம் இல்லாமல் இருக்கும் நிலையே “அஸந்நேவ ஸ பவதி - இல்லாதவன் ஆகிறான்” என்று

கூறும்படியாக உள்ள, பெயர் மற்றும் ரூபம் என்று பிரித்து உரைக்கத் தகுதி இல்லாதபடி ப்ரளயகாலத்தில் அனைத்தும் கிடந்த நிலையாகும்.

(ஸம்ப்ரத்யநந்தோதயம்) – மிகவும் கடுமையான கோடைகாலத்தில் காய்ந்த பயிரானது கார்மேகம் வானத்திலிருந்து பொழிந்தால் தளிர்க்கிறது. இது போன்று நீ கடாசுஷம் செய்வதால் இவை அனைத்தும் அளவற்ற பெருமை கொண்டதாக உள்ளது. அதாவது பூமி, மலை, கடல் போன்ற பலவும் அடங்கிய உலகம்; அதன் உள்ளே இருக்கின்ற தேவர்கள், விலங்குகள், மனிதர்கள், தாவரங்கள் என்ற நான்குவிதமான சரீரங்களில் புகுந்துள்ள ஜீவாத்ம கூட்டம், இது போன்ற பலவற்றையும் கொண்டதாக உள்ளது.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்